



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1187/2015
19.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Н.С., због кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114. тачка 11. у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. М.Ђ., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 977/13 од 13.03.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 595/15 од 16.09.2015. године, у седници већа одржаној 19.01.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окр. Н.С., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 977/13 од 13.03.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 595/15 од 16.09.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 977/13 од 13.03.2015. године окр. Н.С. оглашен је кривим због кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114. тачка 11. у вези члана 30. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од седам година.

Одлучујући о жалбама Вишег јавног тужилаштва у Београду, окривљеног и његовог браниоца, Апелациони суд у Београду је пресудом Кж1 595/15 од 16.09.2015. године одбио жалбе као неосноване и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног Н.С., адв. М.Ђ., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона – члан 485. став 1. тачка 1. и став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји, обе пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је у седници већа рамотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Н.С., адв. М.Ђ., је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 2), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву не опредељује конкретно ни једну повреду закона у смислу члана 485. став 4. ЗКП, која може бити разлог за подношење захтева за заштиту законитости, а из образложења захтева и навода којима бранилац полемиче са оценом исказа оштећених Б.Ј. и М.Ј. од стране нижестепених судова и износи своје виђење критичног догађаја и сопствену оцену изведених доказа, произилази да бранилац оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом.

Чињенично стање, међутим, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не може бити разлог за подношење захтева за заштиту законитости, па је Врховни касациони суд захтев браниоца окр. Н.С., оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучено је као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.